

Vene romantism ja võimas rühm

Tekkis 19. sajandi alguses, oli läbi põimunud klassitsismi ja eelromantismiga. Nagu kogu Euroopas, nii avaldasid ka Venemaal romantismi kujunemisele mõju ajaloolised sündmused – eriti 1812. aasta Isamaasõda ja võit Napoleoni vägede üle ning 1825. aasta dekabristide ülestõus ja sellele järgnenud pettumus.

Euroopa kunstmuusika jõudis Venemaale **Lääne-Euroopa** ja eeskätt **Itaalia** interpretide ja heliloojate vahendusel. Nad andsid kontserte, kirjutasid muusikat ja tegutsesid kapellmeistritena. Vene oma helilooming põhines peamiselt vaimulikul koorimuusikal ja rahvamuusikal.

19. sajandil sai populaarseks žanriks **LINNAROMANSS**. Tuntumad romansiloojad olid: Aleksandr Aljabjev ja Aleksandr Varlamov.

Vene romantismi keskmes oli romantiline kangelane oma vabadusiha ja tunnete sügavusega. Olles individuaalselt kordumatu, vastandus see romantiline geenius tavalisele inimesele.

"Võimas rühm" (vene keeles "Могучая кучка") = **"Balakirevi ring"** = **"Vene viisik"**. oli **Vene** heliloojate rühmitus, mis kujunes **1860. aastatel Peterburi** noorte muusikute ringina, kuhu kuulusid liikmed, kes polnud oma hariduselt üldse mitte muusikud, aga oli valmis panustama ja võitlema vene muusikakultuuri edendamise eest. Alus pandi Dargomõžski kodus. Toimusid kodused kontserdiõhtud, kus mängiti Lääne-Euroopa heliloojate teoseid, õpiti nende pealt. Nendega liitus **Stassov** (kunstikriitik, laia silmaringiga, rääkis ajaloost, arvustas kirjandust, muusikat, ajalugu, poliitikat). **Kirjanikud**: Puškin, Belinski, Hetzen, Dobroljubov (andsid välja kirjandust, mis tsaarile ei meeldinud).

LIHKMED:

Modest Mussorgski – sõjaväehvitser

Aleksandr Borodin – meditsiinikeemik

Nikolai Rimski-Korsakov – mereväehvitser

César Cui – sõjaväeinsener

Mili Balakirev – matemaatik, pianist.

"Võimas rühm" otsis võimalusi vene rahvusliku **muusika** arendamiseks ning vastandas ennast tol ajal **konservatooriumites** valdavalt levinud akadeemilisele suunale. "Võimsa rühma" liikmete arvates pidi tõeliselt venepärase muusika loomiseks hoiduma üldse akadeemilisest muusikaharidusest. Mitmed rühma liikmed olidki muusikaliselt iseõppijad ehk diletandid. Aleksandr Borodin näiteks oli elukutselt keemik, kirjutades oma ainsat **ooperit "Vürst Igor"** aastakümneid teadustöö kõrvalt. Modest Mussorgski klaveripartiid on näiteks sageli kirjutatud äärmiselt ebapianistlikult ning esitatakse ainult väga kõrge tasemega interpretide poolt. Rühma põhimõtete kohaselt oli tähtsam muusika sisu, mitte selle esitamise võimalused. Seesugused nooruslikult radikaalsed põhimõtted siiski ei takistanud hiljem näiteks N. Rimski-Korsakovil saada Peterburi Konservatooriumi professoriks.

Võimas rühm andis lühikese ajaga hindamatu ja teedrajava panuse vene rahvusliku muusika arengusse.

1859. aastal alustas tegevust **Vene Muusikaühing**. Selle asutaja oli Anton Rubinštein, Muusikaühingu suureks teeneks oli vene muusikaelu edendamine ja kõige tähtsam eesmärk: muusikakõrgkoolide asutamine.

1862. aastal avati **PETERBURI KONSERVATOORIUM** ja **1866.** aastal **MOSKVA KONSERVATOORIUM**. Esimesed õppejõud Peterburi konservatooriumis olid Lääne-Euroopast